

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De falsificatio[n]e. ca. iiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Interrogatorii pars prima.

tūs, vel locoruſ ut Janue, qz
aliq̄ ponūt cōtractū esse vſuſ
rariū, aliū ſo nō, ſ. h̄rū mtenē
tes. Ideo nemini cōſulas ut
faciat cōtractū, factū ſo ſi po
tes inducere ut post mortem
iſpius vel vniꝝ alterius finiat
vel ſatisfaciat cōitati, vel det
paupibꝝ, bonū erit. Si ſo n̄
vult adherēs opinioni h̄rie,
nō facile h̄dēnes, qz in hmōi
fm doctores nō eſt p̄cipitan
da ſnia, d̄ his et alijs ſupradi
ctis habes in ſecunda pte ſū
me, citu, q, de vſuris.

De fraudulentia q̄ multis
modis omittit. Capl'm, iij.

Eſraudulētia q̄ fit v̄l
d̄ in rei ſuba, vendendo
vnā rem p alia v̄tvinū
lymphatum p puro, carnes
pecudinas pro caſtratis, ceſ
ram et aromata cum alijs mi
xturis, vel in quantitate dan
do mensuras et pondera di
minuta, pputa vncias nouem
plibra, vel in qualitate ut rez
prauam p bona, ut pānū fer
rū, coriū, aromata animalia
defectuosa: fructū et hmōi, et
in his ſi notabiliter dampnifi
cauit p̄imū peccauit morta
lit, et tenet ad restitutiōz. Si
parū vel plus itēdēs venialit
et paupibꝝ eroget. Si ven
didit rem aliquā ml̄to maior

ri precio q̄ valebat fm cōem
estimatiōe illius tpis aduer
tent peccauit mortalit̄ ttenet
ad restitutiōe, ſi p̄im⁹ nota
biliter ledit, ſecus ſi parum.

Idē ſi emit minori p̄cīo q̄
valeat ex ignorantia vēditors.

Si fraudauit iustas ga
bellas et pedagia tenet cōita
ti restituere, ſi ml̄tu v̄l ēt paſ
ſz tñ intēdēs ml̄tu mortale ē.

De falsificatiōe. La, iij.

I q̄s falsificauit aliqd
ſ instrumentū, vel falſo
ſciēter v̄tſ ultra mor
tale tenet ad om̄e dampnū qđ
inde ſequit. Si q̄s falsifica
uit litteras papales v̄l falsifi
catis ſcienter v̄tſ eſt excōica
tus, cui⁹ abſolutio pape reſer
uat. Si quis ex falſa cauſa
ſuggesta q̄ expreſſa n̄ obtinu
iſſet bñficiū qđ recepit, lz nō
ſit excōicatus tñ tenet ad reſti
tutionem eius quod ſic reci
pit ſen ad renunciatiōem bñ
ficiū vel reaſignatiōz et hmōi

Si q̄s falsificauit monetas
ultra peccatū tenetur ad reſti
tutionem. Idē ſi falſis ſciēter
v̄titur, et etiā ipſe qui in hmōi
fuit deceptus. Si quis fal
ſat mensuras vel pondera ci
uitatis vel cōitatis vel falſis
ſcienter v̄titur, ultra mortale
tenet ad restitutiōe et omniū

damnoꝝ inde sequentiuꝝ. Si quis falsat lꝫas platoꝝ vꝫ s̄is gilla vel alioꝝ vꝫtra mortale tenet ad satisfactoꝝ oīm dam nꝫꝝ inde seqn̄tū. Idē d̄ falsi ficate libros vꝫ alias scriptu ras in damnū alioꝝ. Et nos ta q̄ tra falsificantes instru mēta vꝫ ɔstitutiōes p̄ synoda les lꝫas vꝫ alia in aliq̄b locis lata ē sententia excōicatiōis.

Excōicatio papalis,

I q̄s i bullis papalibꝫ apponit vel remouet vna lꝫaz vꝫ punctū fm Host. ē excōicat̄ excōicatiōe papali q̄ fit i curia, nā in iure cōi nō bable, t̄ h̄ si bulle h̄nt vigorē, nā si expirasset eaꝝ valoꝝ, puta q̄ erat grā ad rēpus t̄ expirasset si totū raderet nō icurreret q̄s excōicatiōz n̄c in aliquā penam. Richardus,

Lapl̄m q̄ntū de iniusticia,
q̄ fit in iudicio.

E iniusticia ꝑo q̄ fit a d iudicibꝫ assessoribꝫ ad uocat̄, pcuratoribꝫ et notariis, t̄ de q̄b debēt interrogari diceſ ſra. Si officia lis q̄cūq; dat iniustā ſniaꝝ, ſci enter vꝫ ex ignorātia crassa t̄ ſupina: tenet parti leſe ad ſatisfactiōz oīs damni, niſi ſatisfaciat ille p̄ q̄ lata ē ſnia, t̄ ſilr assessor vꝫ aliꝫ q̄ ad h̄coſ

opatur, t̄ peccat̄ oīs mortl̄. Aduocat̄ t̄ pcurator q̄ ſcien ter defendit iniustā cām. Si obtineant ſilr tenet ſti leſe ad ſatisfactionē iſolidū. Si nō ſatisfaciat cliētulus. Idē ſi pdidit iusta causam exigno rantia crassa vel negligētia.

Accusator t̄ testis ſcienter pcedentes q̄ tra aliquē falſo te nentū de oī dāno ip̄i accusa to, t̄ peccat̄ mortaliter. Dñi q̄ grauāt ſubditos i collectis iniustis, tenet ad reſtitutiōz t̄ d̄ viciꝝ eoz de q̄b ſūt i ter rogādi hēs in terra pte, c. q̄.

De furto, Laplm. vi.

I q̄s rē aliquā occulſ te inuitō dñō nō ſoluꝝ abstulit ab extraneo, ſi etiā filiꝫ pentibꝫ, uxor viro, ſuꝫ dñō, diſcipulus mḡo, ſociꝫ ſanguineꝫ ſanguineo, furtū eſt. Si ē qd nota bile dānum vñ t̄ mortale, t̄ tenet ad reſtitutiōz. Secus ſi qd minimū, vt aliq̄s fruct̄ t̄ quatr̄nū t̄ hmōi, Si rē ſi bi mutuatā retinuit, vꝫ etiam rē alteriꝫ veniente ad manus eius non reſtituit, furtū fecit, niſi ille tantundē haberet de ſuo certitudinaliter quod nō vult reſtituere. Si inuenta que nō habent p̄ derelicto ſi reſtituit ſed ſibi retinuit Et ſi